

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **V. H. N.**, nar. 1978, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, nyní bytem P., zastoupeného: Mgr. Radim Strnad, advokát, Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 00 Praha 3, v řízení o žalobě ze dne 2.7.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2012 č.j. X o *správní vyhoštění*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2012 č.j. X **s e z r u š u j e** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Radima Strnada na nákladech řízení částku ve výši 5.760,-Kč na účet vedený u UniCredit Bank Czech Republic, a.s., č. účtu: X, VS: 1082010 nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Zdejší soud upozorňuje, že s účinností od 1.1.2012 ve věcech rozhodnutí o správním vyhoštění, o povinnosti opustit území, o zajištění cizince, o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*).

*Včasnou žalobou ze dne 2.7.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2012, č.j. X, jehož kopie byla následně soudu zaslána, jímž byla část výroku odvoláním napadeného rozhodnutí Policie České republiky (dále jen **PČR**), Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, inspektorátu cizinecké policie Cheb, vydaného pod č.j. X dne 31.1.2011 změněna tak, že 1) vypouští se následující část výroku: „Tímto rozhodnutím bylo jmenovanému uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území České republiky stanovenou na 1 rok. Tato doba je shodná*

s dobou vykonatelnosti“ a 2) nahrazuje se textem: „Tímto rozhodnutím bylo jmenovanému uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území České republiky stanovenou na 1 rok. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území byl stanoven v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky“; ve zbylé části se podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen *správní řád*) napadené rozhodnutí potvrzuje. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 28.5.2012 vyplývá, že rozsudkem Krajského soudu v Plzni č.j. 30A 34/2011-30 ze dne 22.9.2011 bylo rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 1.7.2011 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, protože správní orgán pochybil, když v rozhodnutí uznal za správné přímé navázání doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území ČR (dále jen *ČR*), na dobu vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění; rozhodnutí o správním vyhoštění bylo vydáno správním orgánem I. stupně pod č.j. X a vycházelo ze skutečnosti, že žalobce byl na území ČR zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání. Žalobce přicestoval do ČR v prosinci 2007 s platným cestovním pasem a vízem k pobytu; dne 2.2.2010 byl kontrolován Úřadem práce v Chebu a inspektorátem cizinecké policie Cheb, kdy bylo zjištěno, že vykonával nelegální práci pro agenturu práce G.W.S. Company s.r.o., neboť mu nebylo vydáno povolení k zaměstnání příslušným úřadem práce a v době prováděné kontroly pobýval žalobce na území ČR na platné vízum k pobytu za účelem zaměstnání – jako osoba samostatně výdělečně činná s dobou platnosti do 3.2.2011. Žalobce byl zaměstnán bez potřebného povolení k zaměstnání od ledna 2009 do 2.2.2010, kdy byl kontrolován v obci H., v provozovně firmy A. s.r.o., správním orgánem I. stupně v součinnosti s Úřadem práce v Chebu. Kvůli změně výroku odkázala žalovaná na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen *NSS*) č.j. 1As 150/2011-73-73 ze dne 25.1.2012 a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24.1.2012 č.j. 1As 106/2010-83, který dospěl mimo jiné k závěru, že doba, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné, se do doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie nebo občanovi Evropské unie anebo jeho rodinnému příslušníkovi umožnit vstup na území ČR, nezapočítává až dle § 118 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. ve znění účinném od 1.1.2012. Podle § 2 odst. 4 správního řádu jsou správní orgány povinny dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. Je v obecném zájmu, aby platné právní předpisy ČR byly dodržovány a aby se na jejím území zdržovali pouze cizinci, kteří tyto normy dodržují. Dle názoru odvolacího orgánu bylo uloženo správní vyhoštění v souladu s právními předpisy; v rámci zákonné formy byly zcela naplněny předpoklady pro aplikaci § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen *zákon*).

Žalobce v žalobě tvrdil, že napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, neboť původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně neobsahuje text v podobě, v jaké byl žalovanou uveden jako text, který se vypouští z výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Jestliže není známo, která část výroku byla žalovanou přesně vypuštěna a změněna, není přezkoumatelné, která část výroku zůstala v platnosti a jak zní skutečně nový text výroku, který nahradil původní výrok napadeného rozhodnutí. Pokud by v rámci jednotlivých výroků mělo být stanoveno, že žalobce by byl povinen vycestovat z území ČR do 30-ti dnů od právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění a současně by bylo určeno, že počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup na území by byl vázán na okamžik, kdy žalobce pozbude oprávnění k pobytu na území ČR, pak takto znějící jednotlivé části výroku rozhodnutí o správním vyhoštění by trpěly vzájemným rozporem v tom, že právní moc rozhodnutí, na které je vázána povinnost vycestovat z území ČR a jeho vykonatelnost, která má dle § 62 odst. 1

v návaznosti na § 46 odst. 1 zákona vliv na zánik platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejsou dány do souladu tak, aby žalobce nebyl poškozen na svých právech. Rovněž z něj není patrné, jak se žalovaná vypořádala se všemi námitkami, které žalobce uváděl v rámci svého odůvodnění odvolání ze dne 26.4.2011 a to konkrétně s námitkami uvedenými pod bodem 2, 3 a 4, když žalobce v předmětné době působil na pracovišti uvedené firmy jako osoba samostatně výdělečně činná na základě smlouvy o dílo. Závěrem žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2012 a spolu s ním i rozhodnutí PČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, inspektorát cizinecké policie Cheb, (ze dne) 31.1.2011 pod č.j. X a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení; současně byly požadovány i náklady řízení bez bližší specifikace.

Žalovaná po doručení žaloby žalobce *ve svém vyjádření* ze dne 18.7.2012 nesouhlasila s námitkami žalobce uvedenými v žalobě a mimo jiné zdůraznila, že dle jejího přesvědčení je zřejmé z napadeného výroku rozhodnutí ze dne 28.5.2012, která část výroku byla vypuštěna a kterým textem byla nahrazena, a napadené rozhodnutí nepovažuje za nepřezkoumatelné. Dále žalovaná poukázala na to, že nepřekročila své zákonné pravomoci s odkazem na znění § 119 odst. 1 zákona účinného do 31.12.2010 a odkázala i na § 118 odst. 4 zákona účinného od 1.1.2012; připomenuta byla i skutečnost, že v době provádění kontroly měl žalobce vystaveno živnostenské oprávnění s předmětem podnikání – specializovaný maloobchod a maloobchod se smíšeným zbožím, avšak pracoval ve firmě A. jako brusič a nedoložil, že by vykonával práci na základě smlouvy o dílo. Závěrem žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, protože neshledala ve svém postupu pochybení.

Ze správního spisu zaslaného žalovanou soud zjistil, že údaje uvedené ve vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu a dále zjistil níže uvedené rozhodné skutečnosti.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 30A 34/2011 a v něm založeného rozsudku ze dne 22.9.2011 vyplývá, že jím bylo rozhodnutí žalované ze dne 1.7.2011 č.j. CPR-2742-3/ČJ-2011-9CPR-V238 zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení (*žalobcem podaná kasační stížnost byla usnesením Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 1/2012-20 ze dne 7.2.2012 odmítnuta jako opožděná*).

Žalobce v podání ze dne 27.8.2012 specifikoval požadované náklady řízení v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (**advokátní tarif**), v platném znění, v celkové výši 4.800,-Kč a dále 20% DPH (*daň z přidané hodnoty*) z uvedené částky, tj. 960,-Kč, jelikož dle zaslané kopie „Osvědčení o registraci“ ze dne 29.1.2009 je plátcem uvedené daně, celkem 5.760,-Kč; požadoval zaslání předmětné částky na účet vedený u UniCredit Bank Czech Republic, a.s. č. ú.: X, VS: 1082010.

Doručením žaloby soudu dne 2.7.2012 bylo zahájeno řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního (§ 65 a násl. s.ř.s.), ve kterém je upraveno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování

o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech rozhodnutí o správním vyhoštění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou následně doplněnou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 28.5.2012 a jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 31.1.2011 z důvodů shora uvedených. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou, ač žalovaná je přesvědčena o opaku. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, v této věci však byla žalobcem namítána a soudem shledána důvodnou.

V této věci nejprve bylo nejprve v Aši vydáno rozhodnutí PČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, inspektorát cizinecké policie Cheb, 1. skupina kontroly pobytu, dne 9.2.2010 č.j. X, které bylo poté rozhodnutím žalované ze dne 2.4.2010 č.j. X zrušeno a vráceno inspektorátu cizinecké policie Cheb k novému projednání a rozhodnutí, jímž bylo vydáno nové rozhodnutí v Aši dne 8.7.2010 č.j. X a i to bylo žalovanou zrušeno rozhodnutím ze dne 22.11.2010 č.j. X a vráceno správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Následně bylo dne 31.1.2011 vydáno shora citované rozhodnutí PČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, Sokolov, avšak z obsahu správního spisu nelze vůbec zjistit, na základě jakých rozhodných skutečností rozhodl právě tento správní orgán. Jelikož i rozhodnutí ze dne 31.1.2011 bylo napadeno odvoláním žalobce, žalovaná rozhodnutím ze dne 1.7.2011 č.j. X odvolání zamítla a původní rozhodnutí ze dne 31.1.2011 potvrdila.

Napadené rozhodnutí žalované není zejména v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož dle odst. 2 (věta první) a 3 se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Soud zjistil, že v předloženém správním spisu však nejsou založeny všechny nezbytné podklady pro vydání rozhodnutí, jelikož není založeno ani odůvodnění tzv. blanketního odvolání žalobce ze dne 1.2.2011 proti rozhodnutí PČR, Krajské ředitelství policie

Karlovarského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, Sokolov ze dne 25.1.2011 č.j. X, o němž bylo rozhodnuto žalovanou dne 1.7.2011 č.j. X, v jehož záhlaví však bylo uvedeno, že se žalobce odvolává proti rozhodnutí PČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, inspektorát cizinecké policie Cheb, ze dne 31.1.2011 č.j. X; dokonce není ani založen rozsudek zdejšího soudu č.j. 30A 34/2011-30 ze dne 22.9.2011, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 1.7.2011 č.j. X a následně bylo vydáno žalovanou nyní napadené rozhodnutí, *ač byl požadován úplný originál správního spisu; žalovaná se tak vystavuje nebezpečí, že jí může být za toto neuposlechnutí výzvy soudu uložena pořádková pokuta až do výše 50.000,-Kč (§ 44 s.ř.s.).*

Za velmi závažnou vadu řízení považuje soud skutečnost, že nenalezl v předloženém správním spisu žádné rozhodnutí vydané PČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, inspektorát cizinecké policie Cheb, dne 31.1.2011 č.j. X, o němž po podání odvolání datovaného 1.2.2011 bylo rozhodnuto žalovanou dne 1.7.2011 č.j. X a poté po podání žaloby žalobcem bylo rozhodnuto citovaným rozsudkem zdejšího soudu dne 22.9.2011. Ve správním spisu je sice založeno rozhodnutí ze dne 31.1.2011, ale vydané PČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, 356 01 Sokolov, U Divadla 466 č.j. X, které nabylo právní moci dne 21.7.2011.

Nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí ze dne 28.5.2012 spočívá ve zjištění, že v něm označené rozhodnutí odpovídá rozhodnutí založenému ve správním spisu pouze datem, ale nikoli číslem jednacím a označením rozhodujícího správního orgánu, dále ve výroku rozhodnutí žalované uvedená část výroku, která se vypouští, neodpovídá doslovně předmětné části výroku z rozhodnutí ze dne 31.1.2011 nahrazené citovaným textem. V rozhodnutí ze dne 31.1.2011 je uvedeno: „ ukládá správní vyhoštění z území České republiky. Doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území České republiky, se stanoví na 1 (jeden) rok a je shodná s dobou vykonatelnosti.“ Naproti tomu v rozhodnutí ze dne 28.5.2012 je uvedena část vypuštěného výroku takto: „Tímto rozhodnutím bylo jmenovanému uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území České republiky stanovenou na 1 rok. Tato doba je shodná s dobou vykonatelnosti.“ Pokud se totiž část textu vypouští a nahrazuje jiným textem, musí být původní text citován doslova a nikoli obsahově, což žalovaná nezohlednila. Navíc každé rozhodnutí, o němž odvolací orgán rozhoduje, musí být řádně označeno tak, jak je uvedeno v předmětném rozhodnutí i pokud se týká čísla jednacímho i označení správního orgánu. Dojde-li v mezidobí například ke změně sktruktury správních orgánů či ke změně jejich označení, je rovněž nezbytné, aby tato skutečnost byla z kteréhokoliv rozhodnutí zřejmá, což v této věci nebylo učiněno.

S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti tvořící vady řízení rozhodl zdejší soud o zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2012 a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) s tím, že se bude řídit právním názorem zdejšího soudu vyjádřeným v tomto rozsudku a poté vydá nové rozhodnutí, jímž bude realizovat tento rozsudek zdejšího soudu. V tomto řízení soud rozhodnutí ze dne 31.1.2011 předcházející napadenému rozhodnutí ze dne 28.5.2012 nezrušil, jelikož o něm bylo vlastně již rozhodováno v řízení před zdejším soudem ve shora uvedené věci sp. zn. 30A 34/2011 a tehdy nebylo zrušeno, ač soud tuto možnost má ve smyslu § 78 odst. 3 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před

soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci, který měl ve věci úspěch, soud náhradu nákladů řízení přiznal v požadované výši 5.760,-Kč odpovídající § 9 odst. 3 písm. f), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu, jak uvedeno ve *výroku II. rozsudku*, když lhůtu stanovenou žalované k zaplacení považuje soud za přiměřenou.

Soud podotýká, že žalovaná by měla věnovat náležitou péči obsahu celého rozhodnutí i po stránce gramatické, aby bylo zcela zřejmé ukončení věty, oddělení věty vedlejší atd.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. srpna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně